

radostný posest

2022-XXIII. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„Bratrská láska ať trvá; s láskou přijímejte i ty, kdo přicházejí odjinud - tak někteří, aniž to tušili, měli za hosty anděly.“

Židům 13, 1-2

V neděli 30. ledna v našem kostele kázal farář pro menšiny Mikuláš Vymětal. Následovala přednáška na téma „Dialog mezi židy, křesťany a muslimy.“ Připomněl nám, jak je důležité, abychom se s jinak smýšlejícími a jinak vyznávajícími lidmi setkávali, vedli s nimi rozhovor. Abychom v nich nespátřovali ohrožení, ale přijali je mezi sebe.

Není nutno si nalhávat, že to nebývá snadné. Předsudků především proti muslimům je mezi námi dost, v migrantech spatřujeme riziko, přestože jich u nás je zanedbatelné množství a prakticky se s nimi nesetkáváme. Máme možná nejpřísnější a nejuzavřenější azylovou politiku ze všech zemí Evropské unie.

Čirou náhodou jsem nedávno objevil v několik let starém čísle časopisu Protestant článek, který dokládá, že jednou z příčin vyvrácení a zániku Západořímské říše nebyla přílišná otevřenost k cizincům. Právě tohle dnes kdekdo tvrdí. Podle Michaela Granta, profesora klasické filologie na univerzitě v Edinburghu, byly těmi příčinami zániku této tisícileté říše špatná veřejná správa, obrovská korupce – a xenofobie. Barbaři byli pokládáni za podlídi, byli násilně pokřesťanšťováni,

čimž vznikalo mezi lidmi napětí a rozkoly. Již raně středověká církev tudíž zapomněla na slova, která jsme si položili za základ: „Bratrská láska ať trvá; s láskou přijímejte i ty, kdo přicházejí odjinud.“

Někdy si kladu otázku, jestli je vůbec ještě možné, že žijeme v klidu, míru a dostatku. A jedině co mě napadá, jsou slova vděčnosti Bohu. Ano, nepochybně žijeme ve světě, kde je řada hrozeb.

Ustupovat zlu nelze. Víme taky, že ne každý to s námi bude myslet dobře. Ale není ani možné očekávat, že na to vyzrajeme tím, že se před světem uzavřeme. Že se budeme na ty, kteří jsou vně nás, dívat s nedůvěrou a pohrdáním. Je mnoho těch, kteří jsou přesvědčeni, že právě tohle je to nejlepší řešení. Jedině tak si prý zajistíme bohatý, svobodný, bezpečný a pohodlný život i do budoucna.

Ne, tohle přece není cesta. Ta je přesně opačná – otevřenost, přijímání hostů. Ne xenofobie, ale filoxenie. Ochota podělit se s potřebnými o to, co jsme přijali, včetně svého společenství. Je to cesta Kristova. Cesta raně církve. A pokud tato civilizace je ještě křesťanskou, neměla by na to zapomínat.

Váš Jan Lukáš, farář

Milí čtenáři Posla,

věřím, že mi dáte za pravdu při konstatování, že jsme prožili čtvrtou lednovou neděli úžasnou sborovou slavností plnou radosti. Ano, to byla ta neděle, kdy jsme slavnostně otevírali společně poprvé nový evangelický zpěvník, novou „cihlu“ (i proto jsem si domů koupila červenou verzi zpěvníku, aby mi to lidové označení připomínala ☺). Ta radost se týkala nejen zpěvu nových písní různých žánrů (dále v tomto čísle o nich píše naše sborová kantorka Eva Čejková), ale především rozmanitostí zapojení mnoha z nás do bohoslužebného dění. Začali to majestátně trubači (omlouváme se, tentokrát nemáme fotku s vámi), varhanníky a klavírně doprovázela zpěv již zmíněná Eva Čejková, na violoncello hrál Dan Marek, Saša Jeništa na hoboje, Šimon Bláha na klarinet... nejrůznějšími způsoby se zapojili mnozí další a omlouvám se, pokud jsem někoho nevyjmenovala, nejde v tuto chvíli o jména. Jde o to sdílené společenství spojené radostí z hudby, z oslavy Pána Boha. A o pestrost, která najednou dala nedělním bohoslužbám trochu jiný tvar, než jsme možná zvyklí.

Moje osobní bohoslužby byly rámovány dvěma zážitky. Vzhledem k tomu, že jsem šla ráno do kostela dřív ještě nacvičovat,

přinesla mi dcerka těsně před zahájením bohoslužeb můj domácí (díky burzovním výrobkům Evy Palové a spol. krásně obaleny) zpěvník se slovy: Ty nebudeš zpívat ze svého? Upřímně: neměla jsem to v plánu, ale překvapilo mě, s jakou vážností k této akci Janča přistoupila. Druhý zážitek se naopak týkal příchodu domů. Už při ode mykání slyším, jak Ad'a hraje na klavír píseň, kterou jsme právě zpívali společně v kostele. Tu novou, co už se ji učíme několikátou neděli a už si i pamatuju, že má číslo 407: *Ta touha hluboko je v nás, Tě znát*. Byla jsem překvapená, nikdy „kostelové“ písně nehrál, i když jsem jim leckteré zpívala před usnutím a má je rád. Pro mě logicky ale hrával písně mládežnické, ze „Svítáku“. Ptám se, jestli se mu líbila a on: jo, ta se řadí hned vedle *De profundis (Temnou divnou mlhou)* a *Vzácný hosti přijď již*.

Hledáme poslední dobou intenzivně, jak oslovovat mládež tak, aby se ve sborech nevytvářela generační propast. V ideálním případě aby prožívání evangelické zbožnosti bylo mezigeneračně sdílené. Zatím se zdá, že nový zpěvník by tomu mohl napomoci. Radujme se z toho!

Jana Vrajová

Pokud byste se dostali do finančních potíží v souvislosti se současnou situací ohledně dodavatelů energií, staršovstvo sboru nabízí poradenskou pomoc.

Kontakt: Noemi Batlová, mobil: 728 289 354

1. 2. úterý	18.00	biblická hodina	
6. 2. neděle	09.00	bohoslužby s večerí Páně	<i>Jan Lukáš</i>
7. 2. pondělí	18.00	schůze staršovstva	
8. 2. úterý	18.00	biblická hodina	
9. 2. středa	19.00	Sešlost	
10. 2. čtvrtek	09.00	Seniorklub	
11. 2. pátek	16.00	děti	
	17.00	konfirmandi	
	18.00	mládež	
13. 2. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
	13.00	bohoslužby DD Chválkovice	
14. 2. pondělí	16.00	výtvarná dílna	
15. 2. úterý	18.00	biblická hodina	
18. 2. pátek	16.00	děti	
	17.00	konfirmandi	
	18.00	mládež	
20. 2. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
22. 2. úterý	18.00	biblická hodina	
24. 2. čtvrtek	14.00	Seniorklub	
	18.00	setkání mužů	
27. 2. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Noemi Batlová</i>
28. 2. pondělí	16.00	výtvarná dílna	
1. 3. úterý	18.00	biblická hodina	
3. 3. pátek	16.00	děti	
	17.00	konfirmandi	
	18.00	mládež	
6. 3. neděle	09.00	bohoslužby s večerí Páně 1. postní	<i>Jan Lukáš</i>

Zpráva ze schůze staršovstva 3. 1. 2022

Po úvodní pobožnosti Evy Palové staršovstvo diskutovalo nad tématem: „**Misijní otevřenost a srozumitelnost**“. Položili jsme si otázky: Co sbor dělá pro misi? Jak vnímáme naše okolí, kde můžeme brát inspiraci?

Poté jsme se ohlédlí za **uplynulým obdobím**: Poděkovali jsme všem, kdo připravovali adventní burzu. Děkovali jsme D. Batlovi a D. Vrajové za natáčení vánoční hry. Předvánoční mládež se podařila. Americká skupina ve tvořivé atmosféře vymýšlela program pro konferenci (která je plánována na červenec 2023). Skupina br. Gallata v Hranicích prožila milé přijetí a společenství. Během nepřítomnosti N. Batlové jsme si uvědomili, kolik samozřejmých činností ve sboru naše pastorační pracovnice zajišťuje.

Plánovali jsme předběžné akce na následující kalendářní rok:

- 13. 3. VSS;
- 6. 4. postní koncert KEA;
- 8. 4. koncert Jaroslava Hutky;
- 22. 4. Beseda s Mílou Esterle o novém zpěvníku;
- 14. 5. sborový výlet do Neratova;
- 27.–29. 5. setkání konfirmandů v Dobřečově;
- 5. 6. Konfirmace;
- 19. 6. Drahanovice;
- 4. 9. bohoslužby k zahájení školního roku v Rozáriu.
- Rádi bychom také pozvali na besedu Benjamina Rolla.

Staršovstvo velmi děkuje s. Alence Tyleckové, která se po mnoho let starala, aby naše sborové prostory byly uklizené. O převzetí služby se přihlásil br. S. Jílek.

Výtěžek burzy rozdělíme na dvě poloviny, jednu odešleme do partnerského střediska Diakonie v Rýmařově a druhou polovinu přidáme ke sbírce na Matěje.

Staršovstvo usiluje o založení transparentního účtu, na který bude možné sbírat finance pro rozsáhlou opravu kostela. Kurátor spolu s pokladníky zjišťuje podmínky u bank.

Pavel Brtník seznámil staršovstvo s probíhajícími přípravami k opravě kostela. Byla vytvořena pasportizace, čekáme na nabídky firem, které by se podílely na projektu a realizaci oprav kostela.

Z různého: Noemi Batlová předložila k podpisu Dohodu o provedení práce se soupisem prací. Byli jsme požádáni o převzetí hrobu br. f. Prudkého do péče. B. Gallat zpracovává návrh na ozvučení spodního velkého sálu kostela.

Informace o hospodaření sboru jsou k nahlédnutí u br. pokladníka.

Staršovstvo ukončilo schůzi v 21:10 písní *Novou píseň* (Svítá 224)

Dle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla zpracovala Adéla Gabrielová

Z nedělní školy

Několik momentek z lednových nedělek. Občas se stane, že v neděli ani žádné děti v kostele nejsou – a to je nám pak smutno :-(. Vždycky se na vás těšíme a jsme připraveni s programem!

Učitelé nedělní školy

Narozeniny v únoru

1. 2.	Marta Bartušková	13. 2.	Světa Brázdová
6. 2.	Bohumila Vyroubalová	13. 2.	Jan Matějka
7. 2.	Jana Zahradníková	21. 2.	Anna Dostálová
8. 2.	Lýdia Podgrabinská	22. 2.	Jan Chovanec
12. 2.	Malvína Jurečková	24. 2.	Věra Fočerová

ŠABAT-ŠALOM

Drahé sestry a bratři z celé Evropy,

Téma tohoto Aliančního týdne modliteb – **Šabat: žít podle Božího rytmu**, mě zvlášť potěšilo. Před lety mě otec seznámil s knížkou židovského teologa Abrahama Joshuy Heschela. Její název zněl jednoduše **Šabat – jeho význam pro moderního člověka**.

Jedním z jejích důležitých tvrzení bylo, že šabat má ve srovnání se zbytkem týdne jinou kvalitu.

Věděli jste, že se slovo „svatý“ v příběhu o stvoření poprvé objevuje v souvislosti se sobotou?

Když Bůh započal dílo stvoření a stvořil svět svým slovem, viděl, že to vše bylo dobré a nakonec, když byli stvořeni muž a žena, viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Když však ustanovil sobotu, posvětil ji – učinil ji svatou a oddělenou. To je rozdíl mezi stvořením a prací v prostoru věcí na jedné straně a ve sféře času na straně druhé. Protože šabat není nic jiného než syrový čas neznečištěný prací.

Jste si vědomi toho, že čas můžete vyměnit pouze za prostor věcí, nikoli věci za čas? Přesto se chováme, jako bychom mohli čas získat prací. Heschel to nazývá „dobýváním prostoru“. To je však iluze. Jediný způsob, jak z času získat více, je přestat pracovat a věnovat ho vztahům; bytí.

Právě k tomu nás Bůh zve svou nabídkou šabatu, k trávení času s ním a jeho lidem.

Měli bychom tedy být překvapeni, že je den odpočinku v těchto dnech pod takovým tlakem?

Alianční týden modliteb se letos konal po roční přestávce od 9. do 16. ledna 2022 a texty připravila Švýcarská evangelikální aliance.

Jak se lidé stále více vzdalují Božím pokynům pro život, den odpočinku prostě přestává dávat mnoha lidem smysl.

Říkáme si, že si nemůžeme dovolit mít šabat, protože je třeba udělat tolik dobré a důležité práce. Alespoň bychom mohli dohnat některé věci, které se do pracovního týdne nevešly. A přitom tím, že stále více lidí pracuje během dne odpočinku, se předivo vztahů, která drží společnost pohromadě, stále více trhá. Je to začarovaný kruh, který zažíváme.

Myšlenka získat více tím, že nedodržíme den odpočinku, nic nepřidává. Spíše to přináší větší ztráty než kdy jindy.

Šabat je geniální Boží dar, který se řídí jinou logikou. Během tohoto modlitebního týdne se seznámíte s různými jeho aspekty. Modlím se, abyste se při modlitbě znovu seznámili s tímto dnem odpočinku, šabatem, který my, křesťané v Evropě, slavíme už něco přes 1700 let v neděli (tak, jak ji zavedl římský císař Konstantin v roce 321 n. l.). Jsem přesvědčen, že pořádný den odpočinku vnese do našich životů pokoj (šalom), po kterém všichni tolik toužíme.

V této souvislosti vám přeji šabat šalom.

Thomas Bucher

Generální tajemník

Evropské evangelikální aliance

PS: Srdečné poděkování Švýcarské evangelikální alianci za přípravu textů tohoto týdne modliteb 2022!

česká evangelikální aliance

Ekumenická skupina v Olomouci se rozhodla konat jen jeden večer, který se uskuteční v Husově sboru ve středu 12. ledna 2022.

Redakce Posla nabízí text k tomuto večeru, který připravil náš br. farář Jan Lukáš

Šabat a odpuštění

Židům 4, 9–12

Milí bratři a sestry, to co nyní zazní, bude spíše jen pár teologických poznámek. Tři věci skrývají tyto verše. První je ujištění, že jsme Boží lid. Nový zákon používá více obrazů, aby ilustroval, co je církev. Tak třeba kruh kolem vzkríšeného Pána (ekklésia), nebo posádka loďky, kterou zmáhají vysoké vlny. Pisatel listu Židům mluví otevřeně o tom, že církev je Božím lidem.

1. Jsme Boží lid. Možná si řeknete: No a co? To je zpráva, která pro nás zní samozřejmě, ale první křesťané si ji přivlastňovali pomalu a postupně. Zprvu si dávali pozor na to, aby se takto nazývali. Boží lid byl přece SZ Izrael. Ale v Kristu a skrze Krista jsou jeho následovníci Božím lidem. Jsme Božím lidem i my dnes. Jsme Božím lidem, ať už patříme ke kterékoli křesťanské denominaci. A ne jako náhrada za židy, ale spolu s nimi. Jakákoli naše soukromá pýcha by byla pošetilá a nekřesťanská. Nejsme jen lidským společenstvím, jsme v Kristu – taky – lid Boží.

2. To druhé, o čem se v textu epištoly mluví, je Šabat. Toto slovo znamená hebrejsky „Přestání.“ Pauza. **Odpočinití.** Zastavení. Občerstvení. Souvisí s Božím tvořením i s odpočinkem po jeho díle. Ale můžeme se na sebe dívat – jako Boží lid – taky jako na lid putující. *Communio viatorum.* Církev, která pracuje na Božím díle a církev která putuje a je na cestě, vstříc odpočinití, do kterého se vchází. Tu pout' máme zakódovanou v mnoha pojmech. Když se rodiče Ježíšovi domnívají, že je dvanáctiletý Ježíš kdesi v zá-

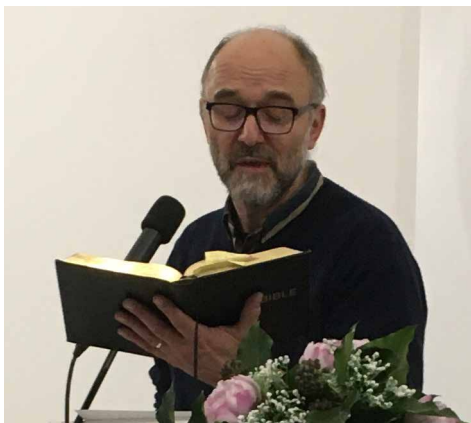
stupu poutníků z Jeruzaléma, je tam slovo synodía. Od toho slovo synod, synoda. Řecký syn – hodos, spolucesta, společná pout'. Ale už během toho pozemského putování a práce je třeba taky na chvíli přestat pracovat i putovat, a odpočinout, povzbuzovat se a podírat, občerstvit se pokrmem i nápojem. A pak cesta ještě pokračuje – v cíli ještě nejsme, cílem je Boží království, spočinutí Božího lidu, které už nepřestane.

3. A to poslední, co skrývá náš text, je **připomínka soudu.** Tohle má Boží lid, lid putující taky slyšet. Dvousečný meč Božího slova, pronikající tělem, duší i lidským duchem. Chirurgický řez Božího soudu. Řez Božím slovem jako mečem je cosi, z čeho mrazí. Je za tím bolest. Boží slovo je slovem soudu, které má přesným řezem oddělit v našich srdcích i životech to, co nemůže před Bohem obstát. Někdy takový zákrok bolí, ale nevystavit se tomu může znamenat, že nás to stráví a zahubí, jako kdybychom nějaký tělesný neduh v těle nechali růst a nic s ním nedělali. Bůh svým slovem podobným řezu odděluje to, co v nás nechce mít. Smíme to vnímat jako velkou úlevu, jako když z nás spadne obrovský balvan, obrovská tíže. A pak cítíme na sobě Boží odpuštění a jeho lásku. Jsme přijati. Milováni. A hledáme smíření s druhými, jsme připraveni otevřít třeba i bolestnou minulost. A pokud na konci je vzájemné odpuštění, objetí, podání ruky, pak v nás Boží duch koná a působí. I to je šabat. Amen.

Úvod do evangelické teologie

Ve čtvrtek 13. 1. 2022 byl ukončen zimní semestr UK Evangelické teologické fakulty v rámci celoživotního vzdělávání. Poutavě přednášel doc. Petr Sláma na témata Starého zákona.

Letní semestr celoživotního vzdělávání v Olomouci pokračuje od 10. března 2022 tématy o světových náboženstvích, přednášet bude prof. Pavel Hošek. Více v pozvánce na str. 19.

Všichni jsou srdečně zváni na celý semestr nebo i na jednotlivé přednášky.

Večer s KEA

Ve středu 19. ledna jsme po delší přestávce přivítali studenty a pedagoga Konzervatoře Evangelické akademie. V literárně hudebním večeru zazněly básně Jana Skácela, Karla Tomana a Otokara Březiny.

V hudební části jsme slyšeli varhanní skladby Petra Ebena, J. S. Bacha, písně Ant. Dvořáka a G. F. Händela. Program dále doplnil kytarový sextet a žesťové kvinteto.

Krásný večer provázal biblickým slovem kaplan KEA Aleš Wrana.

Macháčovi ze Štramberku

V neděli 23. 1. nás navštívila rodina Macháčova ze Štramberku. Poděkovali sboru za sbírku, kterou jsme v adventu vykonali na pomoc pro jejich syna Matěje.

Děkujeme za ochutnávku štramberských uší, které nám Macháčovi po bohoslužbách nabídli!

V neděli 30. ledna 2022 byl hostem v našem sboru br. f. Mikuláš Vymětal. Nejprve posloužil při bohoslužbách a po krátké přestávce s námi pobesedoval na téma mezináboženského dialogu židů, křesťanů a muslimů.

Mgr. Mikuláš Vymětal, Th.D. (1971) – absolvent střední průmyslové školy strojnické v Praze vystudoval Evangelickou teologickou fakultu UK, na které dnes také občas přednáší. Působil jako farář na pražských Vinohradech, v Horních Počernicích či v Berouně. Je spoluautorem a redaktorem řady knih – m.j. Svobodní a sobě rovní: 33 let boje za lidská práva: Historie, současnost a poslání Českého helsinského výboru, Jeroným Pražský – Evropan, vzdělanec, buřič a Pijte z něho všichni: Kostel u sv. Martina ve zdi a víra v něm, pravidelně přispívá do časopisu Protestant.

Děkuji

Po celé vánoční a novoroční období jsem nemohl navštěvovat bohoslužby kvůli zraněnému kolenu. Velmi jsem proto uvítal pravidelný přenos nedělních a svátečních bohoslužeb přes internet. Umožnilo mi to sdílet radost z vánočního evangelia a atmosféru sborového společenství a myslím, že nejsem jediný, koho tato služba potěšila. Velmi děkuji staršovstvu za rozhodnutí o přenosech bohoslužeb a všem, kteří se o tuto službu

starají. Dík patří také všem, kteří připravili video s dětskou vánoční slavností, která ukázala radostné působení vánoční zvěsti i do současnosti. Technicky bylo video velmi zdařile zpracováno a ocenil jsem, že na konci jsou uvedena i jména tvůrců a účastníků. Stalo se tak i významným dokumentem o životě našeho sboru. Ještě jednou všem srdečně děkuji.

Jan Matějka

Moje víra

Jak se seznamuji s teologickými texty, u Apoštolského vyznání víry je uvedeno „Věřím v Boha, ...“ a můj rozum se ptá... a mé srdce a cit mi napovídá, že „Věřím Bohu...“ Na první pohled je rozdíl jen v předložce a přece mám pocit, že je značný.

Věřím-li v Něho, vnímám to, jako že věřím, že existuje, a při tom mám pocit, že dávám „jiným“ podnět, že „kdo ví, jak to je“...

Věřit Jemu – tam cítím tu důvěru, o kterou bezpochyby jde a zároveň není žádná pochybnost o Jeho existenci – „Věřím Bohu“, tam je vše – odpouštějící Otec Stvořitel a Tvůrce, který stvořil nás a vše na Zemi dokonalé, že je laskavý a plný bezpodmínečné Lásky a uzdravujícího

Světla, tak jak nám přišel ukázat jeho Syn, Syn člověka, svým působením během svého života mezi lidmi, a také jak sdíleli ve svých Zjeveních jeho učedníci a apoštolové. Věřím, že je Bůh všude kolem nás a také v nás samotných – jsme přece Jeho děti, které jsou Jeho obrazem podle Jeho podoby (Gn 1, 26). Cítím, že nyní je třeba Ho objevit v sobě poznáním sebe sama, vnímat Ho ve svém srdci a pochopit, co nám „říká“, že máme odpouštět, milovat a radovat se, tvořit harmonii a spolupracovat. Tam, kde je harmonie a radost, stávají se zázraky – jen je vidět a věřit, že je to možné, být za vše vděčný a za vše děkovat.

Věrka Zapletalová

Z nového zpěvníku - zpěvy žalmů s antifonami

Novinkou v našem zpěvníku jsou zpěvy písní (především tzv. responsoriálních žalmů) s antifonami. Známe je dobře z katolického prostředí, neznámějšími autory těchto zpěvů jsou Petr Eben či Bohuslav Křehký. Máme ale i responsoriální žalmy evangelického původu, ty v našem zpěvníku jsou od Miloše Rejchrt. Možná se nám budou jejich texty zdát zastaralé, ale Rejchrt se snaží o zachování kralických textů. Přitom ale v melodiích najdeme vliv soudobé „barové“ muziky a akordy krásných barev. Jsou to například přebásnění Žalmu 16 Nebo nenecháš duše mé v pekle (v EZ pod číslem 20), Žalmu 42 Proč jsi smutná duše má (v EZ pod číslem 59) a další. Některý z nich bychom se mohli naučit už během bohoslužeb v únoru.

Antifona je krátký „refrén“ se snadno zapamatovatelnou melodií, který zpívá shromáždění. Mezi refrény zní sloky žalmu, které zpívá předzpěvák nebo pěvecký sbor.

Ve slokách nejsou vypsány všechny noty, text se zpívá dle přirozené deklamace řeči. Doprovod takových písní není vždy snadný, je třeba, aby doprovod dobře znal text

a mohl tak správně doprovodit předzpěváka. Tato forma je také výzvou pro výuku nových předzpěváků (jednotlivců ze shromáždění, farářů či menších skupinek), kteří musí být na tyto zpěvy vždy dobře připraveni.

V našem kostele budeme hledat nejlepší formy provedení, zpočátku bude zřejmě nejjednodušší doprovod od klavíru a zpěv od stolu Páně. Budeme se však také snažit o provedení s doprovodem varhan, předzpěvák by pak měl nejlépe zpívat z kůru, protože potřebuje mít kontakt s varhaníkem. Možná se nám to vždy nepovede na výbornou, ale nyní je čas se učit, tak nám případně nezdrary snad budou prominuty.

Kapitola žalmů v novém zpěvníku je poněkud odlišná od „starého“ zpěvníku. Ne-

máme zde 150 žalmů pod čísly 1–150, ale u některých žalmů je více variant zpěvů. U těch, u nichž autoři zpěvníku nevybrali zpívanou podobu, najdeme žalmy k recitaci. V kapitole žalmů jsou také zařazeny písně, které ve starém zpěvníku do žaltáře nepatřily, ale jejich texty ze žalmů vycházejí (např. Hrad přepevný jest Pán Bůh náš nebo Svou oslav Pána písní). Vedle toho pak také první kapitola nového zpěvníku obsahuje soudobé melodie s texty žalmů nebo některé zpěvy z Taizé. Máme tak nyní před sebou zánrově velmi bohatou nabídku žalmových zpěvů, ze kterých můžeme čerpat při nejrůznějších příležitostech.

Eva Čejková

Zpěvník s věnováním

V neděli 23.1. jsme poprvé zpívali z nových evangelických zpěvníků. Mnozí členové sboru si zpěvníky koupili domů pro svoji potřebu. Nemálo jich sbor zakoupil pro zpěv při bohoslužbách. Červené do kostela, modré do spodních sálů. Částka za sborové zpěvníky tvoří nemalou položku v rozpočtu sboru. S dobrým nápadem, jak sponzorovat nové zpěvníky ve sboru, přišel Jiří Tengler. Citujme z článku, který vyšel v Českém bratru 4/2021:

„V anglosaském prostředí je rozvinuta kultura dárčování či sponzorství. Když chce někdo přispět na dobrou věc, která má sloužit druhým lidem, prostě na ni dá peníze. Při procházce městem se tak posadíte na lavičku s nápisem, za jakých okolností byla městu věnována. Obdobné cedulky objevíte na veřejné vyhlídce, na veliké mapě pro výletníky, na harmoniu v kostele či na časomíře v bazénu. A co je pěkné – nápisy často neoznačují dárcy, nýbrž připomínají někoho, jehož památku chtěl dárcy uchovat. Je to dobrý výraz křesťanské skromnosti a zároveň projev vděčnosti za lidi, kteří pro nás něco znamenali.

Proč nyní podobně nepostupovat i s našimi zpěvníky? Staršovstvo vyhlásí dlouhodobou sbírku na jejich pořízení a současně nabídne, že každý dárcy smí rozhodnout o věnování zpěvníku, který uhradil. A nemusí zůstat jen u jednoho. Do předšádky pak bude vle-

pen lístek s patřičnou informací.“... „jakým způsobem to provedli ve sboru Thurso-West ve Skotsku: „Věnováno s láskou ve vzpomínce na George Alexandra McLarena (Alis-taira) 1929–1995. Pojdme, zpívejme Pánu.“ Rámec je pro všechny stejný, mění se jenom stručný údaj o jméně, životních datech, pří-

padně o obci či vžitém oslovení. (Alistair je skotská verze jména Alexander.) Uvádění bývají buď jednotlivci, nebo manželské páry.“ ...

„Mnozí lidé jistě rádi na zpěvníky přispějí, neboť z nich

budou sami zpívat. A rádi také připomenou jména těch, kteří v dávné či nedávné minulosti byli důležití pro jejich osobní cestu víry. Vždyť mnohdy zpíváme tytéž písničky jako bratři a sestry před námi. Zpěvník svým obsahem i jednotlivým věnováním vyjadřuje, že jsme zapojeni do společenství svatých, k němuž se hlásíme ve vyznání víry. Těším se, až zasednu v kostele do lavice a než začnu zpívat, že si vpředu ve zpěvníku přečtu, na koho se v lásce vzpomíná.“

Oslovil vás tento nápad? I vy můžete sboru na nový zpěvník přispět. I vaše věnování tak může potěšit sestry či bratry při zpěvu.

Celý článek je možné přečíst zde: <https://www.ceskybratr.cz/archives/24755>

A. Gabrielová

Blažkovský deník

Možná někdo z vás vzpomíná, jak jezdil na dětské tábory nebo na sborové pobyty na Blažkov kousek od Nového Města na Moravě. Není to z Olomouce zase tak daleko. Možná tam jezdili vaši rodiče nebo tam jezdí vaše děti. Letní středisko biblických kurzů u Dolní Rozsíčky - jak se tábor oficiálně jmenuje – slouží církvi už víc jak šedesát let.

Farní sbory v Brně I a Brně II, které jsou majiteli tábora, a především kuratorium, které o tábor pečuje, se rozhodly, že se pokusí zaznamenat a uchovat alespoň část vzpomínek, fotografií a filmů, které jsou s Blažkovem spojeny. Bratr Jan Vondra, který již sestavil a vydal podobnou knihu: Sázavský deník, se tohoto úkolu odvážně ujal. Práce trvala pět let a výsledkem je krásná kniha o místě, kde mnozí poprvé poznali křesťanské společenství, pronikali do hloubky biblických příběhů, učili se žít v přírodě, řezat dřevo a sbírat

šišky. Jako autoři do ní přispěli účastníci kurzů, jejich vedoucí a organizátoři i členové kuratoria.

Knihy má přes pět set stran, z toho je tři sta stran textu a v obrazové příloze najdeme víc jak tisíc fotografií z biblických kurzů dětí, mládeže i rodinných pobytů našich sborů. Součástí knihy je i DVD s několika filmy. Blažkov-

ský deník si můžete objednat na adrese: finance@cerveny-kostel.cz nebo dopisem na adresu FS ČCE v Brně I, Opletalova 6, 602 00 Brno.

Knihy spolu s DVD stojí 350 Kč. Kdo by měl zájem také o Sázavský deník, může mít obě knihy za 450 Kč. Poštovné činí 70 Kč. Po zaplacení příslušné částky na účet sboru 1343756349 / 0800, variabilní symbol 2222, vám knihu zašleme poštou na adresu, kterou uvedete ve výše zmíněném mailu. Je možné si ji také vyzvednout v Brně v kanceláři sboru.

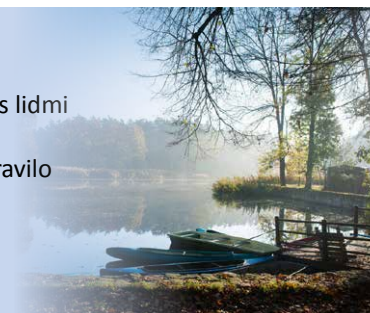

Danuše Řezníčková

Přihlašujte se na letní akce!

Tábory pro děti, rodinné pobyty, pobyty pro rodiny s lidmi s postižením – to vše i v létě 2022! Oddělení výchovy a vzdělávání ústředí církve připravilo i pro letošek bohatý program, přihlašujte se od 15. ledna 12:00 na adrese

<https://prihlasky.e-cirkev.cz/>.

Aktualizováno: Český statistický úřad oznámil první výsledky Sčítání 2021

Český statistický úřad ve čtvrtek 13. ledna 2022 zveřejnil první výsledky Sčítání 2021. Kromě základních demografických dat byly představeny také prvotní informace o náboženském vyznání obyvatel ČR.

Zveřejněné výsledky potvrdily trend odklonu od institucionalizovaného vyznávání k volnějšímu vztahu k církvím a náboženským společnostem.

Zatímco v případě posledního sčítání obyvatel před deseti lety se v dotaznicích přihlásilo ke třem největším církvím v České republice celkem 1 173 550 osob, při aktuálním sčítání to bylo jen 805 310, tedy téměř o 370 tisíc méně.

Oproti tomu v kolonce těch, kteří sami sebe považují za věřící, ale přitom se otevřeně nepočítají k žádné konkrétní církvi nebo náboženské organizaci, přibýlo za deset let více než čtvrt milionu lidí.

Podobný fenomén se ukazuje také v řadě farních sborů Českobratrské církve evangelické. Skupina sympatizantů se zvolna rozrůstá, nicméně k formálnímu členství a pevnějšímu semknutí s konkrétním sborem či církvi se prozatím nehlásí.

V roce 2021 se tak ve sčítacích formulářích zařadilo k Církvi římskokatolické 741 019 obyvatel (před deseti lety 1 082 463), k Českobratrské církvi evangelické 32 577 (v minulém sčítání 51 858) a k Československé církvi husitské 23 610 (v roce 2011 to bylo 39 229 obyvatel). Nárůst zaznamenala Pravoslavná církev v českých zemích, ke které se přihlásilo 40 681 členů (v roce 2011 celkem 20 533).

„Katolíci“ a „evangelíci“

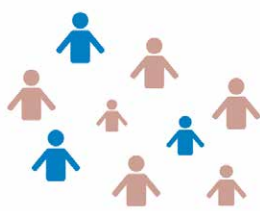
Částečně zavádějící je ovšem fakt, že některé kódované hodnoty se v dotaznicích objevily v lehké obměně dvakrát. Pro příslušnost k církvi bylo nutné vyplnit její přesný oficiální název. Pokud respondent vyplnil kolonku volněji, dotazníky jeho volbu sice zaznamenaly, ale už jej nemohly zařadit ke konkrétní denominaci.

Ačkoli tedy např. „Církev římskokatolická“ na první pohled ve výsledcích ztratila téměř čtvrt milionu věřících, nelze pominout, že ve výsledcích, které se na webu Českého statistického úřadu objevily 19. ledna 2022 figuruje kromě toho ještě kolonka „katolická víra (katolík)“. K ní se přihlásilo dalších 235 834 lidí.

Obdobně je tomu s volbou „protestantská/evangelická víra (protestant, evangelík)“. Tu si za svou vybralo na 27 149 obyvatel.

Obecně ke „křesťanství“ se navíc přihlásilo dalších 71 089 lidí.

V reakcích na to se objevila částečná kritika metody sběru dat. Ve sčítacích dotaznicích totiž chyběla možnost výběru z předem definovaných církví a náboženských společností registrovaných v Česku. Je tedy pravděpodobné, že část těch, kteří se označili automaticky za „evangelíky“, jsou ve skutečnosti příslušníky Českobratrské církve evangelické, stejně jako část „katolíků“ by bylo zřejmě náležité připočítat

sčítání 2021

k Církvi římskokatolické. Jen zkrátka nevyplnili oficiální název církve, ale označili sami sebe tradičním volnějším evangelík, resp. katolík.

Stejně tak ovšem zazněly jasné hlasy, které výše popsané rozpory označily za záměr. Za „katolíka“ se například mohl označit věřící, kterému je blízká katolická („neprotestantská“ nebo „neevangelická“) zbožnost, přitom ale nesouzní se současnou „institucionalizovanou“ podobou, reprezentovanou v našem kontextu Církvi římskokatolickou.

Do kolonky „katolíků“ nebo „evangelíků“ se mohli zařadit také ti, kteří cítí nějakou (například rodinnou, historickou...) katolickou nebo evangelickou identitu, ale církevního života v konkrétní denominaci se účastní jen sporadicky nebo vůbec.

Data budou předmětem interpretace sociologů, demografů a statistiků v následujících měsících a letech a bude docházet k jejich výkladu, zpřesňování a doplňování kontextu.

Celkové statistiky

Odpověď na náboženskou víru spadala ve Sčítání 2021 mezi dobrovolné otázky. Vyplnilo ji 69,9 % obyvatel (v roce 2011 ji vyplnilo pouze 55 % obyvatel). V odpovědi 18,7 % z nich deklarovalo, že jsou věřící a hlásí se k církvi nebo náboženské společnosti. Odpověď „bez náboženské víry“ tvořila více než dvě třetiny (68,3 %) odpovědí.

Nejvyšší podíl věřících hlásících se k církvi nebo náboženské společnosti (z osob, které na otázku odpověděly) dosáhl 38,6 % ve Zlínském kraji, v dalších moravských krajích a na Vysočině byl tento podíl nadprůměrný. Věřící, uvádějící církev nebo

náboženskou společnost, se ve všech krajích nejčastěji hlásili k Církvi římskokatolické. Možnost bez náboženské víry představovala nejvyšší podíl odpovědi v kraji Ústeckém (84,2 %) a Libereckém (80,6 %).

Veškeré dosud zveřejněné výsledky jsou k dispozici na webu Českého statistického úřadu.

Podrobné výsledky v otázce náboženské víry obyvatel – srovnání za roky 1991/2001/2011/2021 (dle dat ČSÚ sestavil Martin Vaňáč, ETF UK):

Českobratrská církev evangelická pracuje s vlastními evidenčními dotazníky

Českobratrská církev evangelická si vede své interní statistiky. Každý farní sbor do nich zanáší počty aktivních členů, průměrnou účast na bohoslužbách nebo statistiky bohoslužebných a jiných setkání.

Církevní evidenční dotazníky z roku 2020 (nejaktuálnější, které jsou prozatím k dispozici) evidují na 64 010 „kartotékových“ členů ve všech věkových kategoriích včetně dětí. Z nich 28 111 členů je zaneseno jako členové s hlasovacím právem – tj. starší 18 let, kteří se aktivně podílejí na sborovém životě.

Pokud jde o počet členů, kteří vyjadřují svou příslušnost k evangelické církvi také finanční podporou sboru, zde v interních statistikách ČCE za rok 2020 figuruje číslo 21 325.

Zdroj: Český statistický úřad - tisková konference; tisková zpráva; web <https://www.czso.cz/csu/scitani2021>; evidenční dotazníky ČCE

Instalace seniorátního výboru

V neděli 16. 1. 2022 byl ve sboru v Přerově bratrem synodním seniorem Pavlem Pokorným slavnostně instalován nový seniorátní výbor Moravskoslezského seniorátu. Svě funkce se téhož odpoledne ujali i nově zvolení členové SOMu – Seniorátního odboru pro mládež. I v církvi platí, že ochota ujmout se funkcí či služeb se neteší velké oblibě a na konventu byste mnohokrát po návrhu konkrétního jména na konkrétní pozici zaslechli odpověď: děkuji, kandidaturu nepřijímám. V tuto chvíli tedy naopak díky všem,

kteří se navrhnout a zvolit nechali! A budme těmi, kteří se zajímají o dění v celé církvi, kteří dohlédnou dál, než na hranice vlastního sboru.

EVANGELICKÁ
TEOLOGICKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

srdečně zve všechny zájemce na kurzy celoživotního vzdělávání a Univerzity třetího věku v letním semestru 2022:

Úvod do religionistiky: Světová náboženství včera a dnes Kurz „Úvod do evangelické teologie“

přednáší

prof. Pavel Hošek, Ph.D.

(Katedra religionistiky)

- 10. 3. Judaismus: dějiny a současnost
- 7. 4. Islám: dějiny a současnost
- 12. 5. Hinduismus: dějiny a současnost
- 9. 6. Buddhismus: dějiny a současnost

**Olomouc, Blahoslavova 1 (prostory sboru ČCE),
vždy 14–18 hodin.**

tel.: +420 221 988 210 (studijní oddělení)
e-mail: maturova@etf.cuni.cz
Černá 9 (p.o. box 529), 115 55 Praha 1
web.etf.cuni.cz

Výroční sborové shromáždění

v našem sboru se bude konat
v neděli 13. března 2022
návazně na bohoslužby od 9 hodin.
Všechny srdečně zveme!

Výročí - kultura - historie

VÝKŘIK

*Když srdce pláče
není to slyšet
všech skutků výčet
poslouchá jen duše*

*Ty skutky nemají vůni
ani trochu citu
jen nahoře si trůní
v troše šerosvitu*

*Šerosvit je černý
mává žhavou rukou*

*je i v barvě bílé
s neúprosnou mukou*

*Boží muka v poli
obklopená žitem
o samotě stojí
i v osudu žitém*

*V tomto našem světě
bývá mnoho bolu
který potom ruší
i štěstí u stolu*

*A tam velmi tiše
stojí zlatá kráska
pro klid každé duše
jmenuje se láska*

*Lásko, lásko věčná
bez tebe jsme ztraceni
jsi jak vesmír nekonečná
to je tvoje znamení.*

Pavel Janošík st.

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Marek Vraj:	605 224 814	m.vraj@volny.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci
vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Pří-
spěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Da-
niel Batla, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Noemi Batlová

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 1. 2022

Vyšlo: 6. 2. 2022

Uzávěrka příštího čísla: 15. 2. 2022

<http://www.olomouc.evangnet.cz>